

عنوان مقاله:

مخارج بهینه سلامت، ارزش پولی یک زندگی آماری و سرمایه سلامت در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 20، شماره 78 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

نیما محمدنژاد - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

عباس عساری آرانی - دانشیار، دانشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

غلامرضا کشاورز حداد - دانشیار، دانشکده اقتصاد دانشگاه صنعتی شریف

سجاد فرجی دیزجی - استادیار، دانشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

افزایش سطح درآمد در دهه‌های اخیر منجر به افزایش سهم مخارج سلامت از منابع اقتصاد شده است و این امر به نوبه خود منجر به بهبود وضعیت سلامت و کاهش نرخ مرگومیر شده است. ارزش پولی کاهش نرخ مرگومیر به مفهومی تحت عنوان ارزش پولی یک زندگی آماری میانجامد که این مطالعه پس از رفع نواقص مدل هال و جونز (۲۰۰۷) و بهره‌گیری از رهیافت برنامه‌ریزی پویا (در یک مدل ادوار زندگی) به محاسبه و بررسی پویایی‌های آن برای ۱۹ گروه سنی طی دو دهه اخیر می‌پردازد. پس از محاسبه ارزش پولی یک زندگی آماری، سرمایه سلامت گروسمن (۱۹۷۲) در قالب چارچوب نظری هال و جونز (۲۰۰۷) تبیین و محاسبه می‌شود. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد مطلوبیت حاصل از بهبود وضعیت سلامت ۱۴-۱۰ ساله‌ها دارای بیشترین ارزش پولی نسبت به سایر گروه‌های سنی است. نتایج نشان می‌دهند ارزش پولی مطلوبیت حاصل از بهبود وضعیت سلامت نسبت به سن نزولی است به‌طوری‌که برای سنین بالاتر از ۶۵ سال تقریباً بهمیزان ارزش پولی مطلوبیت حاصل از مصرف می‌رسد. سرمایه سلامت نوزادان طی سالهای ۱۹۹۶ تا ۲۰۱۵ بین ۲ تا ۱۵ میلیون دلار در نوسان بوده است. نوسان سرمایه سلامت و ارزش پولی یک زندگی آماری وابسته به نوسان درآمد سرانه است که این امر موید ارتباط تنگاتنگ بین درآمد، مصرف، مطلوبیت حاصل از مصرف و ارزش پولی این مطلوبیت است.

کلمات کلیدی:

سهم بهینه مخارج سلامت، ارزش پولی یک زندگی آماری، سرمایه سلامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189928>

